

Erengisle Sunesson, jarl av Orkneyöarna, Bo Jonsson, lagman i Östergötland och drots, Sten Bengtsson, marsk, Karl (Ulfsson) av Tofta, svearnas lagman (det vill säga lagman i Uppland), Bengt Filipsson, Erik Karlsson, Birger Ulfsson, Staffan Ulfsson, Anund Jonsson, Knut Karlsson, Sten Stensson, Finvid Finvidsson och Peter Ribbing, Sveriges rikets rådsherrar, samt Magnus Håkansson, Folke Nilsson, Bengt Jonsson, Peter Israelsson, Magnus Bengtsson, Ulf Jonsson, Harald Karlsson, Karl Magnusson, Ödgisle Sunesson, Staffan Nilsson och Ture Eriksson, frälsemän i nämnda rike, inger supplik till påven Gregorius (XI) och kardinalskollegiet angående kanonisationen av Birgitta (Birgersdotter). Kristus har låtit den nu framlidna Birgitta födas i götarnas ädla folk. Hon var en sann och god människa, framstående i vandel och rykte och utrustad med ödmjukt tålmod och andra dygder, varigenom hon lockade andra från synder och fel. Birgitta gynnades av gudomliga syner och tilltal och uppenbarade gudomliga rådslut och domar. Redan för trettio år sedan förutsade hon på ett profetiskt sätt alla de olyckor som Gud i denna tid dragit över Sveriges rike på grund av synd, som om hon hade sett dessa olyckor klart och tydligt beskrivna i en bok. Dessa olyckor drabbar fortfarande riket med överväldigande kraft. Birgitta längtade efter att omfamnas av sin brudgum Kristus och förtjänade att av honom benämnas brud och kallas utvald. När hon levde strålade hon över världen som en dygdens stjärna, och efter sin död glänser hon genom många teckens strålgans. Därför strömmar en stor mängd människor från olika rikena, länder och av olika tungomål till Vadstena kloster i Linköpings stift, där hennes kropp förvaras, och lovprisar Gud för de mirakler och järtecken som han dagligen utför genom henne. Påven ombeds därför inskriva fru Birgitta i helgonens katalog samt föreskriva att hon vördas såsom helgon av de troende och lovprisas med tillbörlig vördnad. En supplik i samma ärende har tidigare ingivits till påven av kungen (Albrekt), som nu befinner sig i en avlägsen trakt, samt några av utfärdarna (DS nr 9339), men denna förnyade supplik inges nu endråktigt och samfällt när utfärdarna är församlade. Suppliken inges även för de rikets rådsherrar och frälsemän vilka nu är frånvarande samt för hela folket.

Avskrifter: [A] i hs A 14, fol. 22r–v, Kungl. biblioteket, Stockholm; [B] i Cod. Ottob. lat. 90, fol. 21r–v, Vatikanbiblioteket; [C] i Cod. Harl. 612, fol. 214v, British Library, London.

SDHK nr 40534.

Faksimil: (av A) Acta et processus canonizationis Sanctae Birgittae. Codex Holmiensis A 14, Handskrifter från Sveriges medeltid utg. i ljustryck I, ed. I. Collijn (1920).

Tryckt: I. Collijn, ed., Acta et processus canonizationis beate Birgittae (1924–1931), s. 51–52 (efter A).

Supplikens text är i stora delar identisk med de suppliker som 1376 och i maj 1377 ingick från kungen och ett antal biskopar; se DS nr 9339, 9340 och 9508. Det i föreliggande supplik skiljaktiga avsnittet gäller Birgittas profetior om rikets olyckor. Angående supplikerna från 1377 se T. Nyberg, Birgittinsk festgåva (1991), s. 412. Om texternas retoriska och poetiska språk se C. Gejrot i Medeltidens mångfald (2008), s. 97 f.

Om riddaren Magnus Håkansson (Magnus Marinasons ätt) se ÄSF I, s. 174; om Folke Nilsson (Ivar Nilssons ätt) se ÄSF I, s. 66; om Bengt Jonsson (Aspenäsätten) se ÄSF I, s. 13; om Peter Israelsson (Finstaätten) se ÄSF I, s. 37, och C. Gejrot, utg., Vadstenadiariet, 1996, nr 41; om Magnus Bengtsson (Ulv) se ÄSF I, s. 303; om Ulf Jonsson (Aspenäsätten) se ÄSF I, s. 15; om Harald Karlsson (Stubbe) se ÄSF I, s. 57; om Ödgisle Sunesson (Lillie af Greger Mattssons ätt) se ÄSF I, s. 66 och 300; om väpnaren Staffan Nilsson Stangenberg se S. Kraft, Linköpings historia 1 (2:a uppl. 1975), s. 212–213, och G. Tagesson, Biskop och stad – aspekter av urbanisering och sociala rum i medeltidens Linköping (2002), s. 404.

Karl Magnusson avser sannolikt Karl Magnusson Örnfoot d.y. (för denna identifiering se även Collijn, a.a., s. 666); om denne se ÄSF I, s. 312, där det dock uppges att han omnämns i urkunder först 1378.

Den i brevet nämnde Ture Eriksson (i avskrifterna med felskrivet patronymikon *Henrici för Erici*) torde vara identisk med den Ture Eriksson (båt ginbalksvis) som omnämns bland kung Albrekts anhängare i stilleståndsavtalet vid Edsviken 1371 15/4 (DS X, nr 45) samt i brev 1364 25/2 (DS nr 6943).

Angående uppgiften om att kung Albrekt befann sig på en avlägsen ort, kan en lucka noteras i kungens itinerarium mellan den 17 juni (felaktigt angivet 17 juli i V. A. Nordman, Albrecht, Herzog von Mecklenburg, König von Schweden, 1938, s. 306) då han befann sig i Enköping, och den 18 september, då han utfärdat brev i Södertälje. Om detta se a.st.

Sanctissimo^a in *Christo* patri ac domino, [domino]^b suo carissimo, domino Gregorio digna Dei providencia sacrosancte Romane ac vniuersalis ecclesie summo pontifici / ac reuerendissimis in *Christo* patribus et dominis, dominis sacrosancto [cardinalium]^d collegio humiles et deuoti filij^e [Eringi]slo^f S[un]onis^g comes^h Orchadensis / Boecius Johannes legifer / Ostogottorumⁱ et constabularius regni Swecie, ^k[Steno] Benedict[i]^{-k} marascallus / Karolus de Toptin^l legifer Swenorum^m / Benedictus Philippi / ⁿ-Ericus Karoli⁻ⁿ / et^o p^r-Birgerus Vlfonis, p

Stephanus Vlphonis^q / Arnoldus^r Johannis, Kan[u]tus^s Karoli / Steno Stenonis, ^tFin[w]idus Fin[wi]di^t / Petrus Ribbing consiliarij regni Swecie / Magnus Haquinj, Fo[lk]o^u Nicolay^v / Benedictus Johannis / Petrus J[s]raelis^x / Magnus Benedicti / Wlpho Johannis / Haraldus Karoli / Karolus Magni, Egislo S[uno]nis^y / Stephanus Nicolay^z / T[h]orirus^{aa} Henrici^{ab} nobiles regni predicti cum omni humilitate et reuerencia oscula pedum beatorum^{ac} / Jm-mensa Christi bonitas^{ad} pro salute generis humani de summo celorum ad yma descendit / vt suo^{ae} descensu electorum ad summa pararet ascensum / virtutesque gratis infunderet / et premia largiretur. Cuius admiranda ¹totaque suauitate referta⁻¹ pietatis abyssus / sic humanum genus diuino feruore caritatis amplectitur, vt^{af} sua insuperabili potencia, incomprehensibili sapientia et ineffabili clemencia eciam infirma huius mundi dignetur eligere / vt forcia queque confundat. Ipse candor lucis eterne humilima^{ag} dispensacione thalamum vteri virginialis elegit, ips[e]^{ah} virginibus ad integritatis amorem viduisque ad continencie decorem illuxit / ipse hijs vltimis mundi temporibus v[elut]^{ai} nardum odoriferam^{aj} / oliuamque speciosam gloriosam, scilicet ^{ak}Brigidam sancte memorie^{-ak} ex nobiliori gentis Gottorum^{al} prosapia oriundam, in mundum jnuexit, veritatis filiam, bonitatis alumpnam, conuersacione conspicuam, fama spectabilem, opinione preclaram, humilitatis et paciencie omniumque virtutum tanta maturitate compositam, vt plurimos ad diuini cultus gloriam ab erroribus et vicijs suarum diffusis uirtutum aromatibus incitaret / Et, quod mirabile dictu est, angelice quodammodo celsitudinis dignitate preuenta diuin[is]^{am} fouebatur aspectibus et mulcebatur alloquijs diuinorum consiliorum iudiciorumque · reuelatrix effecta / que spiritu prophético diuinitus illustrata / et per reuelaciones et inspiraciones diuinas edocta^{an} express[e]^{ao} predixit et publice predicari fecit ante xxx^{taap} annos omnia mala^{aq}, que Deus exigentibus demeritis et peccatis hijs temporibus regno Swecie^{ar} superduserat / ac si^{as} eadem mala clare et determinate in libro depicta vidisset / quorum malorum reliquie adhuc vehementer inunda[n]t^{at} / Et hoc teste Deo^{au} bona fide sine^{av} quocumque fauore sinistro^{ax} et affectu peruerso · sanctitati · vestre · scribimus et testamur / Et quia sponsa^{ay} sui Christi deuotis suspirijs totisque desiderijs concupiuit amplexus ab Ipso et sponsa nominari meruit et electa vocari / et que tamquam sydus omnium virtutum ornamento, dum viueret, radiabat in terris, iam de mundo translata quasi luminare conspicuum et splendore glorie et multorum coruscacione signorum effulget / propter quod ad monasterium in Wastenum^{az} diocesis Lincopensis, vbi gloriosum corpus eius repositum est, de diuersis regnis, nacionibus et linguis magna gencium multitudo concurrat laudantes et glorificantes Deum in miraculis et prodigijs, que per eam cotidie ^{ba}dignatur operari^{-ba} / Quorum miraculorum succensi gloria tociusque regni desiderio^{bb} et clamore continuo prouocati sanctitati · vestre · prouolutis genibus humiliter supplicamus / quatenus ad laudem et gloriam nominis ^{bc}Christi fideliumque^{-bc} consolacionem eandem venerabilem et gloriosam Brigidam^{bd} cathalogo sanctorum ascribere dignemini [et]^{bc} precipere pro sancta a fidelibus coli et digna veneracione laudari / Et hanc humilimam^{bf} supplicacionem nostram prius ^{bg}vestre · sanctitati^{-bg} · per dominum nostrum regem nunc in remotis agentem et aliquos nostrum transmissam modo insimul congregati vnanimj consensu et concordia desiderio porrigimus iterato, eciam pro illis consiliarijs et nobilibus regni,^{bh} qui nunc absentes existunt, et pro toto populo, quorum vnanobiscum in idem concurrat feruenter affectus^{bi} / Hoc itaque desiderium nostrum impleri per diuine pietatis sancteque sedis vestre consolacionem et gratiam deuotis suspirijs optamus et fiducialiter expectamus / Altissimus in sua gracia ^{bj}vestram · sanctitatem^{-bj} · semper dirigat et conseruet / Datum in dicto monasterio Wastenens^{bk} / anno Dominj Millesimo tricentesimo^{bl} lxxvij, secunda die mensis Augusti, sub sigillis nostris appositis presentibus impendenti.

Rubrik: ²-Sanctissimo in Christo patri et domino, domino nostro summo pontifici⁻²

^aTenor alterius littere omnium principum Swecie tillagt i marginalen A. ^bSå C; saknas A, B. ^cet C. ^dSå C, saknas A, B. ^eprincipes Swecie tillagt i marginalen A. ^fSå C; Stirgilslo A, efter rättelse B. ^gSå C; Symonis A; Simonis B. ^hOrdet upprepat C. ⁱSå A, B; Ostgotorum C. ^jSuecie B; saknas C. ^{k-k}Så C; Benedictus A, B. ^lSå A, B; Toptim C. ^mSuenorum B; Sweorum C. ⁿ⁻ⁿHenricus Karoli B; Ericus laicoli C. ^oSaknas C. ^{p-p}Birgerius Vlfonis B; Binigherus Vlphonis C. ^qSå A, C; Vlfonis B. ^rSå A, B; Arnuldus C; uppenbarligen avses Anundus. ^sSå C; Kannitus A; Kanicus B. ^{t-t}Så C; Finbid Fimbordi A; Finbidus Funbordi B. ^uSå C; Fono A, B. ^vSå A, B; Nicholai C. ^xSå C; Jraelis A, B. ^ySå C; Symonis A; Simonis B. ^zNicolai B; Nicholai C.

^{aa}Så C; Storirus A; Storrus B. ^{ab}Så A, B, C, uppenbarligen fel för Erici. ^{ac}hic finis (d.v.s. slut på intitulation med uppräknning av utfärdarna) tillagt i marginalen A. ^{ad}Så A, C; pietas B. ^{ae}Så A, B; sua C. ^{af}Så A, B; in C. ^{ag}D.v.s. humillima. ^{ah}Så C; ipsa A, B. ^{ai}Så C; voluit A; velud B. ^{aj}Så A, B; odoriferum C. ^{ak-ak}Så A, B; sancte memorie Birgittam C. ^{al}Gothorum B, C. ^{am}Så B, C; diuino A. ^{an}Så A, B; educta C. ^{ao}Så C; expressa A, B. ^{ap}Så A, B; triginta C. ^{aq}Tillagt över raden och här insignerat A. ^{ar}Så A, C; Suecie B. ^{as}Så A, B; et C. ^{at}Så B, C; inundauit A. ^{au}Härefter in C. ^{av}Så A, C; si que B. ^{ax}Så A, C; sinix^o B. ^{ay}Så B, C; spona A. ^{az}Vastenum B; Wazstenom C.

^{ba-ba}Så A, B; operari dignatur C. ^{bb}Så B, C; desiderium A. ^{bc-bc}Så A, B; Christique fidelium C. ^{bd}Så A, B; Birgittam C. ^{be}Saknas A, B, C; här supplerat efter liknande formulär i DS nr 9339, 9340 och 9508. ^{bf}D.v.s. humillimam. ^{bg-bg}sanctitati vestre B, C. ^{bh}Härefter Swecie C. ^{bi}Så A, B; effectus C. ^{bj-bj}sanctitatem vestram B, C. ^{bk}Så A, B; Wazstenensi C. ^{bl}ccc B, C.

¹⁻¹För parallellställen här och i det följande, se notapparaten till DS nr 9508 efter liknande formulär. ²⁻²Återger troligen adressmening på originalets tergsida.